

КЕРВАНДЖИЯ

Рано рани бѣла Неда,
насамъ-натамъ да погледа,
дали ясно слънце грѣе
или керванъ се люлѣе.
Ала свирка се засвири,
горе-долу задъ баири,
свирка свири младъ Илия,

на делиитѣ делия,
свирка свири, пѣсень пѣе,
та гора и друмъ люлѣе:
— Излѣзъ, Недо, по темница,
преди ялната зорница,
че ти нося съсъ кервани
бѣли дарове тъкани,

гривни, нанизи за шия,
още свилена шамия,
а на дребнитѣ дечица —
по калпаче и желтица.

И. Стубель

